

potrebi dolgih. Kup se samo do $\frac{2}{3}$ visokosti z 2' debelo zemljo sprva osiplje, da sopuh po malem iz kupa izpuhti, še le poznej, ko se je mraza bati, se ves kup z zemljo zagrne. Kup najprej z slamo ali steljo pokriti in potem zemlje nametati pa ni dobro, ker se tako gnjiloba pese hitro loti in mnogo škode naredi. Pesa, ki je pod streho v kupe zložena, je dosti, če se z slamo ali steljo pokrije in tako zoper zimo zavaruje. Repnice se ne smejo prepogosto odpirati in se morajo brž z zemljo zopet pokriti, sicer začne pesa v njej gnjiti. Pesa, ki se za polaganje izvzame, se potem omije in na kose zreže; predrobno ni treba rezati; dobro je, če živina na večjih kosih žveče in tako celo hrano bolj zaslini, kar povzroči hrane jako pospeši in koristno stori. Samo pesa polagati, ne kaže, treba jo je z slamino ali seneno rezjo pomešati. Za 400 kilo težko kravo je dosti 4 kilo senene, 2 kilo slamnate rezi pomešane z 30 kilo pese. Močno dojila bo pa krava, če bo gospodar omenjenej zmesi še pridjal 1 kilo stolčenih lenenih ali repinih preš, pogach ali prg.

Letno poročilo vinorejske šole pri Mariboru o 6. šolskem letu je tako zanimivo, da hočemo nekoliko imenitnejših naznaniti omeniti. Učencev in praktikantov bilo je 46. Izmed teh je 41 dobivalo v zavodu hrano in stanovanje, 5 je bilo zunanjikov. Stipendistov je bilo 30, za 8 učencev so stariši plačevali, 8 praktikantov si je pa hrano in stanovanje z delom odsluževalo. Za novo šolsko leto je bilo razpisanih o deželni študentski, za katere se je oglasilo 43 prošnikov; to kaže, da šola čedalje dobivlja boljši glas. Po narodnosti je največ bilo Slovencev, malo Nemcev, nekaj Hrvatov in Italijanov. Štajercev je 24, inostrancev pa 19, namreč iz Bavarskega 1, iz Avstrijskega 2, iz Tirolskega 2, iz Koroškega 2, iz Prekmurja 2, iz Kranjskega 3, iz Italije 1, iz Hrvatske 2 in iz Dalmacije 4. Ravnatelj g. Goethe je učil sadje- in vinorejstvo, adjunkt g. Hanzel naravoslovje in gospodarstvo, g. Jakše predmete ljudskih šol, g. Vajngerl petje in g. Kec risanje in merenje zemljišč. Hvale vredno je tudi to, da so učenci urili se v sodarstvu in pletenju košev itd. Pod vodstvom g. Hanzela so učenci napravili več podučivnih izletov, pri katerih so se mladi ljudi pozorni storili na razliko zemljišč in njihovo obdelovanje, na koristne naprave itd. Obiskali so tako deželno kmetijsko šolo v Grottenhofu pri Gradcu, grad Hrastovec, Windenau, Rogozo, gospodarstvo g. Botheja v Račah, Slivnico, Hausambacher, kder imajo lepo Marijahofersko govejo živino, potem Negovo, Radgonsko razstavo in naposled grad Brunsee. Trikrat se je 24 gostom razlagalo iz sadje- in vinorejstva in kletarstva, 2krat pa 20 viničarjem podal potrebni poduk. Gospodarstvo se je močno raztegnilo in zboljšalo v 5 letih; od prvih 41 oralov gozda stoji sedaj samo 33, njive so se od 11 oralov skrčile na 6, travniki razširili od 7 na 10 in vinogradi

od 4 na 12 oralov; $3\frac{1}{2}$ oralna ribnikov je zginilo, pašnika je namesto $4\frac{1}{2}$ samo $1\frac{3}{4}$ oralna, cigelniske jame so se zakrile, vrta in zemlje z pohištvu je $3\frac{1}{2}$ oralna, drevesnica meri $4\frac{3}{4}$ oralna, trsovnica pa $1\frac{3}{4}$, vsa zemlja skup $74\frac{3}{4}$ oralna. Lani so prodali 85.000 trsov in 6000 drevesc, 7000 drevesc in 5000 trsov pa porazdarovali. Zanimive so bile tudi skušnje z raznimi trsnimi sortami, posebno z „ruso ružico“ (nemški Steinschiller), kar pa bomo prihodnjič razložili.

Javna predavanja o bučeloreji se pričnejo v četrtek 14. marca in se bodo nadaljevala zanaprej vsak ponedeljek in četrtek vselej ob 5. uri popoldne v kemični dvorani mariborske višje realke; kateri želijo predavanja slušati, naj si preskrbijo vstopne karte, ktere se pri predsedniku bučelorejskega društva gospodu Dr. Terču ali pa pri Janžiču brezplačno dobé.

Odbor bučelorejskega društva.

Sejmovi 8. marca Pilštanj; 9. marca Vozenica; 11. marca Dol, sv. Juri pod Tabrom, Kapela pri Brežicah, Kostrivnica, Poličane, Spod. Polskava; 12. marca sv. Juri na južni železnici, sv. Lovrenc na dravskem polju, Ljutomer, Selnica pri Faali; 14. marca Slatina; 15. marca Zdole; 16. marca Slov. Gradec.

Dopisi.

Iz dravinjske doline. (Pijeva svečanost — volilne sitnosti). Naznanilo o Pijevi besedi je tudi mene predpretečeno nedeljo gnalo k zboru kat. pol. društva v Konjice. Prav lepo število društvenikov se je bilo sešlo. Preč. gosp. prvomestnik nam so v navdušenem govoru pred oči stavili življenje in trpljenje Velikega Pija. Društveni gosp. zapisovalec pa so nam v spomin poklicali razna znamenja posebno ljubezni, katere so pokojni sv. Oče našemu društvu večkrat skazati blagovolili. K sklepu smo po predlogu preč. g. prvomestnika posebnim navdušenjem sklenili papeževemu poslancu v Beč po telegrafični poti naznaniti našo bridko žalost nad smrtjo najboljšega Očeta Pija IX., kakor tudi izraz najpokornejše udanosti novoizvoljenemu papežu Leonu XIII. Tako se Pijeva beseda prav sijajno končala. Dvorana je bila primerno okinčana. Pri tej priložnosti smo se bili društveniki raznih občin sešli. Zvedel sem od svojih sosedov nekaj prav zanimivih novic o volitvah. Da je dravinjska dolina od Žiž do Makolske brvi v nemčurskih krempljih, je res žalostna prikazen. In če se kje začne narodni duh gibati, zdajci so nemškutarji pri rokah, da ga vklenejo bolj, kakor lintverja v konjiški gori. Le čujte! Šent-Jernejčani so si zadnjič volili poštenega, narodnega župana. Da bi volitev volilnih mož se kje v takšnem duhu ne vršila, morajo iti Šent-

Jernejčani volilnih mož v Loče zbirat. Zakaj tako? Vprašaj nemškutarje! Ti bodo že vedeli povedati. Narodnjak tega ne more razumeti. Črešničanom so vzkazali ob tisti uri, ko so doma vč. g. župnik popoldansko božjo službo imeli, oznanili 2 uri daleč v Dramlje priti volilnih možev iskat. Bezina, Vrhovlje itd. volijo volilne može v Tepanjah, Tepanjčani pa ne smejo doma voliti, ampak morajo iti v Konjice volit. Ali bodo Konjičani doma volili, ali v Zrežah to sem pa pozabil vprašati? Svet se res meša!

Iz Oplotnice. Malo kedaj je navaden den toliko možev v našej vasi videti, kakor jih je bilo 27. feb. zbranih, ker bila je napovedana volitev volilnih mož za 3 soseske in sicer je imela Ugovska ob 10. uri na vrsto priti, soseska Kot v Keblski fari ob 11. uri dopoldne in domača največja popoldne ob eni. C. k. komisar je bil iz Celja napovedan, pa ker so ravno prejšnji den bile volitve do prihodnje jeseni odložene in še mi telegrafične postaje nimamo, čeravno se je o njej že večkrat govorilo in pisalo, smo še le drugi den zvedeli uzrok, zakaj da smo zastoj čakali volitve in veliko kmetov celi den zgubilo in stalo na Oplotniškem trgu brez dela čakajo g. komisarja. Po številu naših poštenih kmetov soditi, bi bili gotovo sami zanesljivi volilni možje je izvoli, kateri bi za konservativne slovenske kandidate glasovali in se vidi, da tudi priprosti možje se svojih pravic in dolžnosti zavedajo; tako je upati, da ko bo drugi volitev razpisana, se bo srečno vršila. — Vaše zadnje poročilo o naših tukajšnjih politikarjih in o slabem stanju naše obrtnije je nektare, ki so v svojih mislih silno visoki, jako razjarilo, kakor bi jih bil kdo največjih napak obdolžil in v „Tagespostu“ udrihajo po njem, kakor je le od kakih neolikanih drvarjev v gošči pričakovati. Dopisnik se pa lahko tolaži, ker je vse resnično, kar je poročal in tepecem itak rad odpušča.

Od sv. Jurja na Šavnici. (Poslednje zborovanje kat. pol. društva) se je vršilo v g. Kocmutovi hiši, ki je bila papeževij slovesnosti primerno okinčana z venci, traki, napisom: Slava sv. Očetu, papežu Leonu XIII. z papeževim grbom, podobami škofa Slomškega in sedanjega našega milostljivega knezoškofa. Ljudstva je bilo veliko znotraj in zunaj hiše. Navzoči so bili č. g. dekan in plem. g. Premierstein, c. k. okrajni glavar iz Ljutomera. G. predsednik je govoril o veliki zgubi, ki je po smrti Pija IX. zadela sv. Cerkvo. Omenil je važnejših dogodkov iz njihovega dolgega, težav in zaslug polnega življenja. Ko je še povdarjal, koliko hvaležnosti so Piju IX. verniki dolžni in rekel: naj jim Bog da večni mir in plačilo v nebesih, je vse ljudstvo na glas djalo: Bog daj! Potem je se razložil pogreb Pija IX. in običaji v Rimu do volitve novega papeža. Izvolitev samo je pa č. g. Geč z kronanjem vred zbranim razlagal, ki so kaj pazljivo poslušali. Ko se je povedalo ime novega papeža, zadoni trikratni: živio in slava

papežu Leonu XIII. Ob enem zagromi po dolini močen glas strelbe iz možnarjev. Govorilo se je tudi o volitvah in o kandidatu g. Kukovecu, ki je bil navdušeno sprejet. Zvečer se je z vsemi zvonovi slovesno zvonilo, možnarji so pokali in pesme prepevale okoli križa, ki je pred cerkvijo stal in imel podobo papeževje palice, ter bil z 13 lučicami razsvetljen. Bog nam ohrani Leona XIII.

Iz Konjic. (Nesreča). Pustno nedeljo je bil v trgu požar. Pogorel je ob koncu trga tkalec Čr. in nja sosed, notariatni koncipient Ž. Pri eni, kakor drugi hiši so že vsi trdno spali, ko je proti 10. uri goreti jelo ter so tkalčevi komaj svoje življenje si oteli, vse drugo, tudi edina kravica v hlevu, jim je zgorelo, ker so vse poslopja lesena bila. Ravno pred 3 tedni je udovec Čr. gostijo imel, zdaj pa ne ve kam domu. Pri sosedu Ž. so vsaj pohištva si oteli, ker je nekoliko pozneje tam goreti začelo, je tudi zavarovan, ubogi tkalec je pa nekaj dni pred požarom zavarovanje ponoviti zamudil. — Gasilci požarne konjiške straže so vsaj tretjo hišo, po kateri je že rdeči petelin skakal, nesreče oteli. To in pa celó tiha noč je storila, da se ni še veliko večja nesreča zgodila, ker je blizu še drugih s slamo in deskami pokritih poslopij. — Kako da je požar navstal, nihčér prav ne ve.

Iz Pišec. († Ferd. Ramor). Zadnje 3 dni pretečenega tedna je žalostno zvonjenje po vsih 7 cerkvah Pišečke fare naznanjalo prežalostno novico, da so nas ljubi č. g. Ferd. Ramor, duhovniški svetovalec in župnik v Pišecah, zapustili. Nemila smrt nam je zopet pokosila značajnega, za vsestranski blagor našega naroda vnetega in delavnega moža. Ni mi mogoče v kratkem zasluge popisati, ktere so si kot duhovnik, med tem kot profesor verozakona v Celju in zdaj kot župnik pridobili. Brž ko so kot župnik nastopili, je bila njih prva skrb, da so lepo in prostorno šolo postavili, katero so v enem letu zgotovili; poprejšnjo poslopje je bilo za veliko število tukajšnjih učencev pretesno. Na to je bilo pri farovžu veliko popravil potrebnih, ker je od starih časov že vse, kar je pri zidovju lesenega, za nič bilo. Poprijeli so se kmalu tega dela in so farovž čisto in tako prenaradili, da more vsakdo, kateri v to hišo pride, reči: tukaj je res vse prav okusno, lepo in snažno! Njih velika skrb je pa tudi bila za lepoto in kinč božje hiše. Dali so toraj vso cerkev lepo zmalati in altarje kolikor mogoče oplešati. Za še lepši kinč so priskrbeli tudi lepi novi križev pot in druge podobe na stenah. Pa ne samo za znotrajno, ampak tudi za zvanjanje lepoto cerkve so skrbeli. Grič okoli cerkve so spremenili v lepo ravnino, katero obdaja iz sekanega kamna zidana škarpa, na kateri zidani stebri kot oklep te ravnine služijo. Na tej ravnini so posadili tudi ljube slovenske lipe, ktere že zdaj prijetno senco dajejo. Iz velike ceste peljajo na to ravnino iz gladkega, sekanega kamna stopnice, ktere smo iz Kranjskega vozili; grič okoli cerkve

je tako prijazen, da že od daleč ljudi k sebi vabi. Postavili so si toraj spomin, kateri bo njihovo ime slavil, čeravno že nas nikjer ne bo. Ob enem so pa bili tudi prijazni, gostoljubni, odkritosrčni in dobri gospod, zares blaga duša, toraj je pribrnelo, kakor pri kakem cerkvenem shodu domačih in tudi iz sosednjih far ljudi h pogrebu. Prišlo je tudi rajnemu gospodu zadnja čast skazat 23 duhovnikov, med katerimi sta bila tudi vlč. g. dekan iz Brežic in Kozjega. Č. g. dekan F. Mikuš so lepi nagovor pri pogrebu imeli in kondukt vodili. Naj nam nepozabljivi gospod župnik po njihovem trudapolnem delu sladko in mirno počivajo in njih duša pa naj neboško veselje vživa! Bodi jim zemlja lahka!

A. K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vojska ali mir? O tem je sedaj največ razgovarjanja. Mnogi listi tirjajo odločno, naj brž zasedemo Bosnijo in Hercegovino z 3 vojnimi oddelki (kori), brodovje naj se pa polasti mest v Albaniji; poljski in magjarski listi silijo naravnost na boj proti Rusom: naj marširamo brž v Srbijo in Rumunijo ter zabranimo, da bi se vsi Bolgari iz turškega jarma rešili in zložili v eno državo. Zopet drugi listi svetujejo, naj ostanemo popolnoma mirni. Katero se bo zgodilo, to se bo menda skoro odločilo. Dnes 7. marca je minister Andrassy sklical delegacije t. j. odbrane poslance dunajskega in ogerskega državnega zbora in bo tirjal od njih 60 milijonov gold. za vojaške priprave. To je premalo za boj. Zoper Ruse je treba 600 milijonov in bi še dosti ne bilo. Nova colninska postava je bila na Dunaju pa tudi v Budimpešti sprejeta in sedaj so magjarski ministri prišli na Dunaj, da se z našimi dogovorijo o točkah, v katerih smo si z Magjari na vs križ. Magjari hočejo 24 fl. colnine na 100 Kilo kave in 8 fl. na 100 Kilo petroleja naložiti, naši pa na kavo 20 fl. na petrolej 3 fl. Poslanec grof Koronini je nasvetoval, naj se izbere odsek 18 poslancev, ki imajo nalog raziskavati, kde bi se dalo kaj prihraniti. No, nekaj pozno so ti liberalni gospodje prišli do spoznanja, da smo z dačami in dolgovi preobloženi, a prišli vendar so. Kaj bodo neki iztuhali? — Kranjska je dobila vladinega deželnega načelnika, za katerega je te dni bil imenovan K. Kállina, dvorni svetovalec pri namestniku v Gradcu. — Na Češkem so reke izstopile in delajo z povodnjavo veliko škodo. — Poljaci pobirajo darov za spomenik Piju IX. v stolni cerkvi Krakovski. Hrvatski katoličani so v Vukovaru sklenili na delnice, vsako po 25 fl., osnovati katoliško tiskarno z katoliškim listom. Bosenski mahomedanci pa tudi katoličani, kojih je 139.000 duš, so sklenili na Dunaj k našemu cesarju poslati deputacijo ali poslanike, ki hočejo prositi, naj avstrijska vojna zasede Bosnijo

in Hercegovino. Begunci bosenski tudi že v precejšnjem številu odhajajo domov in je torej prav mogoče, da pridejo ove lepe in Avstriji jako priležne dežele pod našega cesarja, kot kralja hrvatskega in dalmatinskega. Kakor beremo, so vsi slovenski in hrvaški listi za to; le magjarski, nemški in italijanski nasprotujejo, ker se pomnoženega števila avstrijskih Slovanov bojijo.

Vnanje države. Den 3. marca bo zgodovini neizbrisljivo vpisan. Ta den so v Rimu novega papeža Leona XIII. slovesno z trojno zlato krono kronali, v Carigradu pa mir podpisali, ki je rusko-turške vojske konec storil. Isti den je dobil katoliški svet novo-venčanega poglavarja, turški kristijani pa odrešenje od 500letne turške sužnosti. Večna hvala bodi Bogu za oboje! — V Petrogradu so 3. marca zvečer zvedeli, da je mir sklenjen. Zdej je veliko tisoč ljudi navrelo pred carsko palačo, kder se je množici prikazal slavni car Aleksander II. Ko so ga ljudje zagledali je zrak pretresalo tisočero: burra in živio-klicanje, vsi so glave odkrili in zapeli carsko pesem. Pogodbe miru še niso vse znane, vendar toliko je gotovo, da v Evropi Turek kristijanov ne bode več strahoval, kakor do sedaj! — Italijanski kralj že kaže svojo neprijaznost proti novemu papežu. Sam se baje imenuje: žreca mešnikov, ter je nedavno rekel: da papež in kralj, drug zraven drugega nimata prostora v Rimu. Novi papež pa bodo neki ponovili vse ugovore Pija IX. zoper vropanje papeževih dežel, mest in gradov. To kaže na hudo bodočnost. Iz Italije je čedalje več glasov slišati, ki tirjajo boj zoper Avstrijo; veliko sramoto dela Italijanom njihov minister Crispi, kojega tožijo, da se je vdrugeč oženil, čeravno ni postavno ločen od prve še žive žene. — V Rimu je jezuit Secchi umrl, najslavnejši zvezdoslovec in učeni opazovalec solnca, na Francoskem so pa pokopali kardinala Saint-Marc, nadškofa v Rennes-u; ta kardinal ni bil pri volitvi novega papeža. V Belgiji so postavili, ki zabranjuje fantičev in deklic pred 12. in 13. letom na delo goniti v premogove jame. Okoli 10.000 fantičev in 5000 deklic si ondi pod zemljo kruh služi in dela po 10—12 ur na den, to je presilno; škodi revam na duši in telesu. — V Berlinu so te dni našega cesarjeviča Rudolfa sijajno sprejeli; stari nemški cesar sam, z svojim sinom in mnogimi princii vred, ga je na kolodvoru pričakal in v kraljevsko palačo spremil. Angleži so vsled rusko-turškega miru precej osupnjeni in delajo vedno večje vojne priprave. Mnogi trdijo, da bodo Rusom napovedali boj, vendar Rusi se jih čisto nič ne bojijo; na morje Rus ne gre, na kopno pa se Anglež ne upa, ker nima več redne vojske na razpolago, kakor 60.000 mož. Zato bi pa rad Avstrijo dobil za zaveznico. Upanja imamo še mnogo, da se to zgodilo ne bo.

Vojska Rusov, Rumunov, Srbov in Črnogorcev zoper Turka je skončana. Glavni namen vojske je slavno dosežen: Rumunija in Srbija ste neodvisni,